

Haset Sevaplarımızı Yok Eder

﴿وَلَا تَمُدَّنَّ عَيْنَيْكَ إِلَىٰ مَا مَتَّعْنَا بِهِ أَزْوَاجًا مِنْهُمْ زَهْرَةَ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا لِنَفْتِنَهُمْ فِيهِ ۗ وَرَزَقَ رَبُّكَ خَيْرًا وَأَبْقَىٰ﴾
وَقَالَ قُدُوْتْنَا رَسُوْلُ اللّٰهِ ﷺ: «إِيَّاكُمْ وَالْحَسَدَ!
فَإِنَّ الْحَسَدَ يَأْكُلُ الْحَسَنَاتِ كَمَا تَأْكُلُ النَّارُ الْحَطَبَ»

Kıymetli Müslümanlar!

Allah (c.c.)’nun yaratmış olduğu en şerefli mahluk olan insan, ahlaki anlamda iyi hasletlere sahip olabildiği gibi kötü huyları da bulunabilmektedir. Bu kötü huylardan birisi de şüphesiz ki haset duygusudur. Haset, başkasının sahip olduğu maddi veya manevi imkânların kendisine geçmesi veya kıskanılan kişinin bu imkânlardan mahrum kalması yönündeki istek ve niyeti ifade etmektedir. İnsanlığın bireysel ve toplumsal hayatta mutluluğunu hedefleyen yüce dinimiz, başkalarına haset etmeyi haram kılmıştır. Rabbimiz, insanlığa rehber olarak gönderdiği Kur’ân-ı Azîmüşşan’da; **“Onlardan bazı kesimlere, kendilerini sınamak için dünya hayatının süsü olarak verdiğimiz şeylere gözünü dikme. Rabbinin rızkı daha hayırlı ve daha kalıcıdır.”**¹ diye buyurmaktadır.

Aziz Cemaat!

Haset şeytani bir duygu olup, İblis’in Hz. Âdem’e hissettiği kıskançlığın ismidir. Kâbil’in, kardeşi Hâbil’i kıskançlık dolayısıyla öldürmesi, Hz. Yûsuf (a.s.)’in kardeşleri tarafından kıskanılıp kuyuya atılması, hasedin tehlikeli neticelerine Kur’an’ın verdiği önemli örneklerdendir. Bu öyle bir duygudur ki, sahibini Allah’ın rahmetinden mahrum bırakır. Âlemlere rahmet olarak gönderilmiş Peygamberimiz Hz. Muhammed Mustafa ﷺ, insanları bu duygu hususunda çok şiddetli bir ifadeyle uyarmış ve **“Haset etmekten sakının. Zira ateşin odunu yiyip bitirdiği gibi haset de iyilikleri yer bitirir.”**² buyurmuştur.

Değerli Müminler!

Allah’a ve ahiret gününe hakkıyla iman eden bir Müslüman’ın karakter özellikleri içerisinde haset huyunun bulunmasına imkân yoktur. İslam ahlakı ile ahlaklanan bir mümin kesinlikle haset etmez ve kendi nefsi için arzu ettiğini kardeşleri için de ister. Buna mukabil, başkasında bulunan bir şeyin yok olmasını temenni etmeyerek aynı şeyin kendisinde de olmasını arzu etmesi anlamına gelecek şekilde, gıpta edebilir ve imrenebilir.

Peygamber Efendimiz ﷺ şu hadîs-i şerifle kimlere imrenmemiz gerektiği hususunda bizleri aydınlatmıştır: **“Ancak iki kişiye gıpta edilir: Allah’ın verdiği malı hak yolunda harcamayı başaran kimse. Yine Allah’ın kendisine verdiği ilim ve hikmet ile yerli yerince hükmeden ve onu başkalarına öğreten kimse.”**³

Muhterem Kardeşlerim!

Haset etmenin en büyük zararı, haset duyulana değil bizatihi haset duygusuna sahip olan kişinin kendisinedir. Başkalarında olan varlığa, başarıya ve güzelliklere yönelik kıskançlık, gerçekte kaderi tenkit ve Allah’ın rahmetine itirazdır. Tam bu noktada, geçmiş âlimlerimizin “Kadere iman eden, kederden emin olur.” cümlesini hatırlamakta fayda vardır. Hak Teâlâ ise; **“Dünya hayatında onların geçimliklerini aralarında biz paylaştırdık. Birbirlerine iş gördürmeleri için, (çeşitli alanlarda) kimini kimine, derece derece üstün kıldık. Rabbinin rahmeti, onların biriktirdikleri (dünyalık) şeylerden daha hayırlıdır.”**⁴ buyurarak, takdir olunana boyun eğmemizi emretmektedir.

Yüce Rabbimiz, bizleri takdir-i ilahîye rıza gösterip, haset etmeyen kullarından eylesin. Amin.

¹ TâHâ suresi, 20:131

² Ebû Dâvûd, Edep, 44

³ Buhârî, İlim, 15; Müslim, Salâtü’l-Müsâfirîn, 268

⁴ Zuhuf suresi, 43:32